

Som sagt, Besparselsen paa Officerer og Underofficerer er ikke det Væsentlige, men der er en anden Besparselse, som jeg troer er af større Betydning, og den hidrører fra, at hvis man skal etablere Trebiedelen af Artilleriet paa den anden Side af Store-Belt, vil det være nødvendigt der at have ikke alene et Vi-Arsenal, som det er foreslaaet af Forsvarskommissionen, men ogsaa Caserner, Skydebaner og flere andre Apparater, hvortil der vil medgaae ikke saa ringe Summer; det er Besparselsen med Hensyn til dette Punkt, hvorpaa vi mene, at der især bør lægges Vægt. Disse ere hovedsagelig de Grunde, vi kunne anføre for vort Forslag, og det forekommer mig, at de maae være tilstrækkelige til, at det ærede Thing vil kunne gaae ind derpaa, hvorfor jeg skal tillade mig at anbefale det paa det Bedste. Jeg har saameget mere Grund til at haabe, at Thinget vil gaae ind paa Forslaget, som Krigsministeren i Udvalget har ladet forstaae, at han ikke havde nogen særdeles Betænkelse derved.

Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig kortelig at omtale min Stilling til hele den foreliggende Sag. Jeg har allerede ved dens 1ste Behandling udtalt, at jeg ikke troer, at den Sum, der paatænkes udgivet til Hær og Flaade, vil være overbeholdende for Landets Kræfter; men jeg har tillige udtalt, at jeg ikke troer, der er skeet en rigtig Fordeling af Summen imellem de to Aaaben, hvilket dog ikke fandt synderlig Anklang her i Salen. Jeg har senere forsøgt at gjøre den samme Anstuelse gjældende i Udvalget, men heller ikke der kan den siges at have fundet synderlig Anklang. Hos mig er imidlertid denne Anstuelse ingenlunde forandret, og jeg frygter for, at man i Tiden vil komme til at fortryde, at man ikke har kunnet rive sig løs fra den gamle Tradition, at der skal anvendes dobbelt saa Meget paa Hæren som paa Flaaden, men man maae bøje sig for Majoritetens, og dette har jeg gjort. Da jeg er overbevist om, at det er Fleertallets Anstuelse, at der skal lægges særlig Vægt paa

Hæren; da jeg endvidere er overbevist om, at det er absolut fornødent for denne nu at faae en fast Plan for dens fremtidige Virksomhed, naar den skal kunne virke med Lyft og Sver, og da jeg endelig har en fuldstændig Tillid til den nuværende Krigsministers Bestyrelse, imdens jeg, vil jeg sige, har den allerhøieste Mistillid til min egen og Thingets Evne til at udarbejde en Hærplan, har jeg troet at handle i Sagens Interesse ved at slutte mig til Udvalgets Fleertal, der foreslaaer at vedtage Ministeriets Plan med de enkelte mindre Modificationer, der kunne være at gjøre. Jeg har troet derved at bidrage Mit til at faae denne Plan gennemført, hvortil Armeen vistnok i høieste Grad trænger, for at den maae kunne tilfredsstille alle de Fordringer, der kunne stilles til den, og for at den kan opfylde, hvad der kan ventes af den, naar en saa stor Sum som den, hvorom her er Tale, nemlig over 3 Millioner, bevilges til den. Jeg har troet saa meget mere at kunne gjøre dette, som jeg ingenlunde dermed opgiver Haabet om, at Thinget vil findes tilbøieligt til at gaae ind paa nogen Forgøelse af, hvad der paatænkes anvendt paa Flaaden, og idetmindste paa en saadan Forgøelse, som kan hidrøre fra den Deel, der rimeligviis vil kunne bespares paa Forslaget om Landhærens Organisation. — Jeg har imidlertid det Haab, at jeg kan faae Leilighed til at udtale mig nærmere herom, naar Lovudkastet om Marinens Organisation kommer til at foreligge.

Formanden: Forinden Forhandlingerne gaae videre, skal jeg tillade mig at bringe i Erindring, at det er Entkeltighederne i Lovforslaget, som forhandles, og at det navnlig er et vist bestemt Affnit af de enkelte Forslag, som er under Forhandling. Jeg maae derfor meget ønske, at man ikke udstrækker Discussionen over Entkeltighederne til at angaae Lovforslaget i dets Heelhed.

Fallesen: Det hører til de store Sjælsbenheder i Rigsdagen, naar en meget indgri-